

A L'ATENCIÓ DEL MOLT HONORABLE

Molt Honorable Senyor Eduardo Zaplana, president de la Generalitat Valenciana:

Joaquim Monzó Gómez (de nom de ploma, Quim Monzó), veí de Barcelona, de professió escriptor, a la vostra Molt Honorable persona, amb tot el respecte i consideració,

EXPOSA:

Que, havent sabut pels mitjans de comunicació les noves directrius que la Conselleria d'Educació del Govern valencià ha enviat a les editorials, desitjaria, per la present, exposar les consideracions següents.

Que aplaudeix sense reserva els motius que impulsen la conselleria a establir uns mínims per l'assignatura «Valencià. Llengua i Literatura» i a eradicar, en conseqüència, tots aquells autors espuris que poguessin contaminar les rectes essències de la llengua valenciana pel fet d'haver nascut fora de la comunitat que la vostra Molt Honorable persona presideix.

Que, no obstant això, desitjaria que, en el cas de l'infrascrit, es prengué en consideració que, tot i haver nascut a Barcelona (i excloent-lo aquesta circumstància del paradís de les aules valencianes d'Eso i batxillerat), els seus avantpassats per via paterna van ser sempre valencians, potser des del mateix instant que el Rei En Jaume tingué a bé arrabassar aquelles terres als sarraïns. Aquella valencianitat no va pas morir quan l'avi de l'infrascrit

(Joaquim Monzó Vidal, conegut entre els amics com a Ximo, i fins i tot «el tio Ximo», natural de Benignànim, partit judicial d'Ontinyent, comarca de la Vall d'Albaida, província de València) i l'àvia de l'infraescrit (Emília Garcia Benavent, també de Benignànim), casats i residents en el carrer Sant Francesc de la dos cops esmentada població, es van veure obligats (a principis del segle passat o xx) a emigrar i a instal·lar-se en l'aleshores incipient barri del Poblenuu, en la no valenciana ciutat de Barcelona.

Per tot això, amb el degut respecte i consideració,

SUPPLICA:

Que li sigui aplicada la categoria d'oriünd, de manera que pugui ser estudiant pels alumnes de la comunitat que la vostra Molt Honorable persona dirigeix amb mà precisa, sens perjudici de les provisions ja dictades i que, si a Déu plau, seran definitivament publicades en forma de decret en el *Diari Oficial de la Generalitat Valenciana* el mes d'octubre que ve. L'infraescrit basa la seva sollicitud, per una banda, en el fet que, encara que els seus avis van marxar de terra valenciana fa deu dècades, els seus avantpassats hi van viure durant segles, i la vostra Molt Honorable persona sabrà entendre que unes minses dècades no són gaire res comparades amb la solidesa inapel·lable dels segles. D'altra banda, l'infraescrit apel·la a l'afecció i la simpatia que hom ha sentit sempre cap als oriünds, tant en el terreny esportiu (on de vegades futbolistes sudamericans són contractats com a companys tot i que que les proves d'oriünda són descaradament escasses) com en el polític (on, en les campanyes electorals ajustades, es concedeix sovint poder de vot a

descendants de gallecs o pitiüsos amb una oriündesa més esbravada que la que presenta l'infrascrit).

És gràcia que espera que mereixi el recte capteniment de vostra Molt Honorable persona. Que vostra vida Déu guardi molts anys.

A la ciutat de Barcelona, el 12 de setembre del 2001.

Firmat.